

Vunanje države.

Rim. Sv. Ose bodo šele meseca marcija imeli slovesni konzistorij t. j. zbor kardinalov rimske cerkve in v tem bo avstrijski jezuit o. Steinhuber za kardinala imenovan.

Italija. Krivično blago, posebno sv. cerkvi ugrabljeno, nima teka. Ministerski predsednik Crispi si beli glavo, od kod bi naj dobil denarjev, ko je že vse neznošno obdačeno.

Francosko. Francozi so nekoliko poparjeni vsled trgovske pogodbe med Nemčijo in Rusijo in vsled nesreče v Sudanu, kjer je bil polkovnik Bonnier in več vojakov pobitih pri Timbaktu. Anarhisti, ki so zoper vsak državni red, ne dajo miru. Komaj je padla pod sekiro glava Vaillanta, že je neki Le Breton vrgel bombo v kavarni »Terminus«, ki je hudo ranila 12 oseb. Ko so ga policaji vjeli, klical je: »Živela anarhija! Pošljite me za Vaillantom!«

Nemško. Ako državni poslanci ne bodo hoteli pritrditi trgovski pogodbi z Rusijo, bode državni zbor razpuščen; pa državni poslanci bode gotovo ustregli cesarjevi želji. Saksonski kralj je nevarno zbolel.

Rusko. Ruski car bo na Francosko poslal mnogo redov ali odlikovanj, gotovo ne iz drugega uzroka, kakor da zahvali francoske veljake, ki so rusko brodovje tako gostoljubno sprejeli.

Bulgariji se ponuja sosedna Rumunija, da naj skl. neta vojaško zvezo. Komu naj velja, ali nam Avstrijem ali Rusiji, to še se zdaj ne vé.

Srbsko. Radikali hudo rujejo zoper sedanj. vlado. Zmagali so skoro pri vseh občinskih volitvah. Govori se, da bo mladi kralj kar mahoma preklical sedanjo ustavo. Ruski politiki, ki bi rad odstranili kraljevega očeta, Mlana, z Srbije; bržčas bode se pa sam umaknil.

Turško. V Carigradu se je prikazala kolera. Do zdaj je napadla 42 oseb.

Španija. Ministersvo se bo bržkone moralo prenoviti. Liberalnih ministrov ne bo škoda, ker ničesar ne storé za kmetstvo in delavsko ljudstvo. Kakor je jajce jajcu podobno, tako španski liberalci našim liberalcem.

Brazilijska. Vstaja je že dolgih pet mesecev, ki zabranjuje vsak napredek in vkončuje blagostanje. »Človekoljubni« framasoni so odpodili cesarja Dom Pedra in s tem silni nered privabili. Bog ve, kako se kaj tam našim rojakom godi? V deželi, kjer je punt, tam se poštenin ljudem navadno ne godi dobro. Nikakor ne v Brazilijo!

Za poduk in kratek čas.

Mera pravice božje.

Resnična prigodba. Poslovenil O. H. Šalamun.

„Spoštuj očeta in mater,
da boš dolgo živel, in da ti
bo dobro na zemlji!“

Bilo je leta 1834, ko sem se v svojih mladih letih, tako piše Kist, v vinogradu pri Offenburgu seznanil s starim, kruljevim možem, s katerim so zelo grdo ravnali njegov sin, njegova snega in unuki. Povsodi je bil na poti; da se celo radi bi mu stopili pred solnce in mu odtegnili svetlobo, ako bi to utegnili in imeli potrpežljivosti dovolj in ako bi pri tem ne bilo potrebno se na starega moža ozirati. Dobil je slabo hrano, ohlečen je bil v cunje, golazen ga je trpinčila dan in noč, v temnem mokrem kotu je ležal na stro-

hneli slami, nikdar ni smel, še celo v najhujši zimi ne, v toplo izbo priti in tam si svoje odrevenele ude zagreti, nikdar ni prišel k njemu zdravnik v zaduhli temni kot, ko je starec za naduho bolehal in so mu povzročale gnójive noge strašne bolečine.

Pomilovanje in sočutje me je gnalo k temu ubogemu Lazarju. Rad bi mu pomagal, ako bi mi bilo mogoče, piše Kist dalje. Večkrat sem se čudil, da se nikdar ni tožil čez svojo osodo, da je molčal pri vsaki psovki od svojih ljudi in je vedno držal rožni venec v svojih suhih, tresočih se rokah. Zategadelj ga vprašam nekoč, zakaj je tako potrpežljiv in se ne huduje nad svojim sinom, kateri je vendar vzrok njegove strašne bede?

»Moj otrok, pravi starec in globoko vzdihnivši pogleda proti nebu, to je božja kazen! Glej, v tem kotu sem se pregrešil pred 20 leti zoper svojega starega očeta; tukaj je obnemogel, tukaj je umrl brez sv. popotnice in brez vsake človeške tolažbe! Ali se čudiš, zakaj tako potrpežljivo trpim? Trpim to, kar sem si zaslužil, in vsak dan prosim Boga odpuščenja ter prosim za svojega ubogega očeta, kateri je po moji krivdi tako revno in brez zakramentov umrl! Prav tisočkrat sem že ta rožni venec za-nj zmolil upajoč svojo težko krivdo poravnati. To me boli in žalosti, ko vidim v duhu in za gotovo vem, da bode prav tako, kakor jaz, moj sin v malih letih zaničevan, zavržen in zapuščen v tem kotu mogel živeti. Z Bogom se ne smemo norčevati! Spomni se mojih besed!« rekel je rahlo in čuteče in solza se mu vdere po globoki gubi na licu. »Ti si mlad, boš še doživel! Pa ne pregreši se sam nad svojimi stariši!«

Čez 20 let, namreč leta 1854, me pot ravno mimo tiste hiše pelje, pred katero je starec z rožnim vencem tresorok na solnce sedel in kako sem se čudil! Videl sem spet ravno taisto postavo, kakor pred 20 leti — blede, modro, suho, misleč, da vidim duha. Stopil sem bliže k starcu in ga pokličem po krstnem imenu, katerega nisem do tje še pozabil. Pogleda kvisku in čudeč se na me ozre. »Kako, vprašam začuden, se-li ste vi zdaj živi? Morate že imeti čez 100 let!«

»Gotovo mislite mi, pravi starec, na mojega rajnega očeta, kateri je že pred 19 leti umrl. Imenoval se je ravno tako, kakor ste prej mene klicali. Da, pred 19 leti je tukaj sedel kakor jaz zdaj, v bedi, moleč, tiskal za svojega očeta, kakor to tudi jaz zdaj delam. Bog mu daj ve in mir!«

Tako se je vse izpolnilo, kar je stari tresoroki mož pred 20 leti prerokoval. Tukaj je njegov sin zdaj sedel, in če ni tukaj bil, moral je tam v mrzlem, mokrem in temnem kotu ležati, kjer sta njegov oče in dedec zadnje dneve svojega življenja sklenila. Tam tudi naj on sam umrje, kjer je pustil svojega očeta umreti. Da, pravične so sodbe božje že na tem svetu! Z Bogom se ne smemo norčevati, kar človek seje, to tudi žanje!

Smešnica. Ribič je ptujca v viharju čez vodo prepeljal in čoln je bil večkrat v nevarnosti. Vendar dospeta čez reko. Iz čolna stopivši, reče tujec: »Če bi utonila, z mečem bi vas prebodel.«

Razne stvari.

(Nova občina.) Deželni zbor je vsprejel predlog dež. odbora, da se občina Slatina razdeli v dve: Kopališče Slatina in Okolica Slatine. Uzrok te razdelitve pa tiči v sulvereinski soli. Sedanja občina ne mara take sole, nova občina, Kopališče Slatina, seže pa brž z obema rokama po njej.